

על הימצאה, אף אצטין כאנפ שלוש מקורות, שיספיקו לחזק את הצורה:

1. במכתב מאת ר' נחן ראש ישיבת גאון יעקב, מאמצע המאה הי"א, המתאר מעשה שהיה

בדמשק בפורים, כ"י אדלר 4020, דף 6², שבצפון פרטמו י. מאן, היהודים במצרים וכו', ב, עמ' 172, שורה 16-17: "ולם יבקא רבאן ולא קרא אלא וחצרו." בחרגום: לא ולא נשאר רבאן ולא קרא שלא באו.

2. ברשימת כספים מאמצע המאה הי"א שפרסם ש"ר גויטיין ב"מכתבים ומסמכים קדומים

מגזרי דוד קופמן ז"ל" בספר היובל לכב' רי"ן הלוי אפשטיין = תרביץ כ, הש"י, עמ' 196,

שורה אחרונה: "כ קרא מיאחין אלף."

3. במכתב מדמשק, כפי הנראה מן המאה הי"א, שעוד לא ראה אור. ומכיון שהוא מכתב

קצר ויש בו עניין בלשונו העברי ובסגנונו וכן בחוכנו, אמרתי להביאו כאן במלואו.

כ"י אדלר 3787, דף מס' 10: א

(1) רובי שלומים וכסיפ (2) מרומים כנחלי ימים (3) יאחיו זיחולו על הקלה (4) המשובחה

והמהוללה (5) קהל מצרים ובקצור (6) אמרים ובלו יחרון (7) סורים הוצרכתי (8) להודיע

להדרתכם (9) עבור אשה אחת (10) שהיא באלמנות (11) היות עתה יוחר מ' (12) משלוש שנים ושמענו

(13) שבא בפלה במצרים (14) ושמו יוסף ואחר עמו (15) כמו כן שמו יוסף והוא (16) אדמוני

בחור וסימן ש' (17) שהיה קרא שאינו מודה (18) ברברי רבותי ועכשיו נהיה (19) רבן

והנה היא יושבת עגונה (20) עם ארבעה ~~מהם~~ «בניס» «ילדים»³ והם מחים (21) מן הרעב

ובחסדיכם אם (22) הוא לשם אמרו לו לחזור על (23) אשתו ואם הלך משם או (24) שמעתם שמה

בודאי (25) שגרו לה כתב הנה בדמשק

וכבר בו: (1) יוצל הדא אלכחאב מצר ענד אלפוק (2) אליחוד (תרגום: יובא מכתב זה אל

מצר [= פוסטאט], אצל שוק היהודים.)⁴

במסגרת תוכנית "קרא" של בית המדרש ליהודים, נראה לי שלאחר שסיימנו את הצורה הקדומה "קרא",

חזרה יצאה גרסה חדשה

שבועות נקראת בקור קמוצה, אין עוד מקום לגזור "קראי" מלשון קרא = פסק. קרא הוא מקורי,

וכפי הנראה עליו נוסף יוד לצמצום (ולא להיפך). אשר למובנו נבין הראשון של "קרא" זה, אין

לי מה להוסיף על כל מה שכתבו ושיערו כבר חוקרי המקרא בני המקרא.

